

Neděle 14. po Trojici
Mk1,14-20
21.9.2025

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Introit:

Proč se pronárody bouří, proč národy kují marné plány?
Já jsem ustanovil svého krále na Sijónu, na své svaté hoře!

Píseň: 288

Čtení: Iz40,9-11

Píseň: 585

Kázání: Mk1,14-20

Když byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a kázal Boží evangelium. Svědek víry Jan jen lakonicky konstatuje: *Jan byl uvězněn.* Zatím nevíme, proč byl Jan zatčen, na čí popud se tak stalo. Jako by již zde svědek víry Marek naznačoval jakousi nadosobní sílu, která se staví proti Boží moci. Tato moc způsobí, že Ježíš je též zatčen a odveden.

Ježíš se vrací do Galileje od vod Jordánu, kde byl pokřtěn. *Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.* Jestliže Jan Křtitel odchází od lidí do pouště, aby zvěstoval pokání a soud, Ježíš jde do pouště přelidněného světa, aby zval do časů, kde je na spadnutí příchod Božího království.

Ve vzduchu plném očekávání se něco mění. Něco je na spadnutí. Změna režimu. Bůh se s konečnou platností ujme vlády. Avšak pro změnu režimu je třeba též změna myšlení. Pokání v Ježíšově podání nejsou úkony kajícího. Na znamení svých vin a pokání jsme byli pokřtěni i confirmováni. Tehdy jsme, tak jako lidé u Jordánu, vyznali své hříchy. To ale nestačí. Ježíš nás vyzývá, abychom ve svém čínění šli dál. Ježíš nás vyzývá ke změně. Nyní jde o něco zcela jiného, docela nového a už to skoro je tu.

Abychom mohli vstoupit do království Božího, tak nás Ježíš vyzývá ke změně. Vyzývá nás k pokání-metanoiein, doslova změně myšlení či smýšlení.

Změna režimu není jen, že jeden vládce odejde a přijde jiný, nový. Změna režimu chce také změnu smýšlení těch, kterým ustanovený vladař bude vládnout.

Zatím Ježíš nemluví o tom, že by to měl být on. Zatím se lidé poslouchající Ježíše mají na tuto vládu připravit. Zatím mají lidé sledovat tuto změnu v postojích a činnosti Ježíše z Nazaretu zvaného Kristus. Ježíš je ten, který nám ukázal a ukazuje na svém životě, smrti a vzkříšení, co znamená pokání, tedy změna myšlení.

K této změně Ježíš nejprve povolává ty, kteří budou na svých životech dosvědčovat vládu Božího království. Proto Ježíš povolává z pouště světa své učedníky. Povolává ty, kteří díky Duchu svatému proniknou do tajemství vlády Božího kralování. Povolává učedníky a nás, abychom své smýšlení změnili, abychom již zde prožívali vládu Boží.

Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. Jakoby mimochodem, jako by Ježíš jen procházel. Ježíš osloví dva rybáře, shodou okolností dva bratry.

Ježíš Šimona i Ondřeje zastihuje v pracovní době. Oba dva jsou v práci. Ježíš jde za nimi do jejich prostředí, do jejich práce za obživou, do jejich života. Šimon a Ondřej pravděpodobně stojí ve vodě, vrhají síť a pokoušejí se ulovit ryby. Možná, že stojí po pás ve vodě. Možná se brodí bahnem. Oba dva nemají loď.

Ježíš to, co oba umí, nakonec přetaví v lovení lidí. Jak se to dělá? Toť otázka, kterou Ježíš naznačuje. Vstupte do vod tohoto světa a nebojte se nést úděl těch, kteří se ve své práci do leccéhoš namočí, možná půjdou i bahnem.

O něco dále uviděl Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana; ti byli na lodi a spravovali – čistili síť. Opět bratrská dvojice. Na rozdíl od Šimona a Ondřeje tito rybáři mají loď a dokonce *pomocníky*. Zdá se, že Jakub a Jan pracují pod svým otcem, který je nejen hlavou rodiny, ale i malé rodinné firmičky. Možná, že jsou po úspěšném lovu, spravují, čistí síť. Možná, že toho hodně ulovili. Pravděpodobně jejich otec má zavedenou firmu. Nyní musí ryby dopravit na trh, aby vše dobře zpeněžili.

Hned je povolal. Totiž Ježíš Jakuba a Jana. Po Šimonovi a Ondřejovi Ježíš *povolal* – lze též přeložit *pozval* – Jakuba a Jana. A opět bychom se mohli zdržovat otázkou, proč zrovna je? Proč Ježíš vybírá selektivně? Proč Abrahama, Josefa, Mojžíše, Davida, Šimona, Ondřeje, Jakuba a Jana? Dlouhá řada svědků a učedníků, kteří se dali do učení Ježíše Krista. Proč Ježíš pozval i nás?

Nevím, ale musím vyznat, že je to obrovskou milostí být při tom. Být při tom, když se ujímá vlády Boží království. Když do života a světa vtrhne jiné, nové smýšlení. Jiný nový pohled na život i smrt.

Ježíš nás zve do svého království. Zve na cestu za ním. Marek vypráví příběh Ježíšova života, kde na jeho činech, slovech poznáváme jiný, nový život.

Ještě jedna taková maličkost. Ježíšovo povolání zasahuje do rodin povolaných, zasahuje do vztahů v rodině. Šimon, Ondřej, Jakub a Jan opouštějí své blízké. Následování je víc než rodina, rodinné vztahy i rodinné povinnosti. Všichni čtyři mají co opustit, aby tisíckrát více získali.

Pane, prosíme, dej, abychom tvé pozvání do Božího království nepřeslechli. Prosíme, dej, abychom pozorně naslouchali příběhu tvého života, smrti i zmrtvýchvstání.

Amen.

Píseň: 689

Poslání:

Hle, my jsme opustili všechno a šli za tebou.
Amen, pravím vám, není nikoho, kdo opustil dům nebo bratry nebo sestry
nebo matku nebo otce nebo děti nebo pole pro mne a pro evangelium,
aby nyní, v tomto čase, nedostal spolu s pronásledováním
stokrát více domů, bratří sester, matek, dětí, polí
a v přicházejícím věku život věčný.

Požehnání:

Pokoj Boží budiž s vámi nyní i navěky.
Amen.

Píseň: 409